

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

לג.

עין משפט
נר מצוה

ב א ב מיי פי"ז מהל'
איקורי ציאה הל' ח
ופ"ד מהלכות שגגות הל'
א ופ"ח מהלכות מאכלות
אסורות הלכה ו:

[illegible]

(א) בכתובות דף ל' ע"ב וע"ש
בתוס' ד"ה לא זריכא בשם
סור דת אחת לעולם סבר וכו'.

במאי קמיעלני באיסור בולע. הו"מ לאקשווי צשלמא לזכר קפרא
משטצע לאפוקי ר' יוסי מחזקיה אלזא לר' חייא למה ליה
אשטעזוי דכה"ג דייק צסמוך אלזא כאן לא חש לדקדק משום דלא
קאי הכי (ט) : **לא** מיחייב אלא חדא. פי' צקונטערס והא דקמני
ר"ש אומר אינו חייב אלזא משום אשת
אח צלזד דלוקימנא צנשא מת ואח"כ
נשא חי דהוי איסור כולל צבי חייא
מני לה ולא צר קפרא ונראה דצר
קפרא נמי מני לה וקצברו צין
רשעים גמורים:

אִסּוּר בעבודה אתיא
סור במלאכה מיתסר
מעיקרא שרי באכילה
ליה מגו דקא מיתסר
עבודה אלא מליקה
חת לה באיסור כולל
מיפלגי באיסור בבת
רבי חייא סבר רבי
ת מיחייב תרתוי ובר
ב אלא חדא והכא
כא הכא זר ששימש
שתי שערות בשבת
בהדי הדדי בעל מום
שערות ואיטמי ליה
מזאה בהדי הדדי * א"נ
אליבא דר' יוסי כי
בא דר"ש אלא לבר
י קא משקר אלא
אחת ואליבא דר"ש
מישתבע לאפוקי לר'
בר קפרא למה ליה
שלמא לבר קפרא
אליבא דר' שמעון
חייא אליבא דרבי
בר קפרא שקורי
חייא כי אתנייה
לפטור אתנייה
ואיסור
ומשכחת לה ע"י שליח כלנקמן
דלמך אין חייב אלף משום אשת אח בלבד אע"ג בדצנת אחת (א)
אשת אח דתמור חייל דלזין לה היתר אחר מיתה אלף במקום יבוס
אכל אחות אשה שרי לאחר מיתה אשתו ובירייתא דקמני אינו חייב
אלוף משום אחות אשה ולא איירי צנת אחת דא"כ היה חייב משום
אשת אח אלף בגשא ח' ואח"כ נשא מת איירי והא דקאתמר 'חייא
(דר') יוסי צנת אחת ממייב תרתי לאו דוקא בחיבור צנת אחת אלף
אפילו בחיבור מופסק דמוכח פ"ז אמרו לו (וכימות דף ק"ז ע')

(ט) **בַּר קַפְרָא סִבֵּר לָא מִיחֵיב אִלָּא חֲדָא.** והיה דקמי
ר"ש אומר אינו חייב אלא משום אשת אחיו בלבד דמשמע
דמחייב ר' יוסי תרתי היינו לקוברו בין רשעים גמורים ובאידך
בדיניתא דמיירי בנשא חי ואח"כ נשא מת מודה זה בר קפרא דלר'
יוסי חייב שמים דמודה ר' יוסי באיסור מוסיק' כמו שפירש בקונטרס
דלמכאן ממחנ' דפ' אמרו לו וקשה לר' דמשמע דבאיסור מוסיק'
חל טפי ר' איסור על אחרון מבאיסור בת אחת חי מתקין דמיפלו
בבאיסור בת אחת ואליבא דר"ש וחייב לר' חייא שמים באיסור בת
אחת לר"ש ואפ"ה לית ליה איסור מוסיק' דקתני לעיל אין חייב אלא
משום אחות אשה ור"י בדודאי איסור בת אחת עדיף אלא דסבר
בבר קפרא דדוקא באיסור בת אחת דהכא כגון אחות אשה וטומאה
ושבת וגבילה ^(ו) דלא חיילא היינו מדרש דהותרה בזהי' היה דלא
הותרה שכן משמע לישנא דקאמר בר קפרא שבת לכל הותרה טומאה
לכל הותרה משמע משום דהותרה לא חיילי ורבי חייא לית ליה הלא
סברא דקאמר לכהניס הותרה ולא לוריס הלכך קאמר בסמוך דבבת
אחת מחייב ר"ש שמים אע"ג דבאיסור מוסיק' לא מחייב אלא אחת
ובין משמע קת' לקמן דאיסור בת אחת עדיף טפי דקאמר השתא משום
כולל מיחייב משום בת אחת מיבטא ומאן דמחייב באיסור כולל היינו
משום דימדי דהוא לאיסור מוסיק' כדאמר בפ"ג דשבוועה (דף כד:
צבוע תחובה עד משהו אחרון דכשנגע בו הסכין נטמא ונשאל בעל מוס:
באיסור

בַּאִיסוֹר כּוֹלֵל לקמיה מפרש מאי איסור כולל איכא: ואלינא דר' יוסי. בדלמא דבאר איסורי איסור חל על איסור ע"י מגו: **בַּאִיסוֹר כּוֹלֵל** דקתני חייב משום אשת אח ומשום אחות אשה אפילו נשא את ואח"כ נשא חו' דליכא איסור מוסיף בהאי בתרא אלא איסור

כולל מגו דמיתסר צבולה אחותא
 כולל גם את זו עמנה: לא מתייב
 חדא. וכי חייב רבי יוסי
 תרתי בנשא ח' וחל"כ נשא מת
 דאיסור מוסף הוא. והא דקתני ר"ש
 ואמר אינו חייב אלף משום אשת אה
 דלוקימנא בנשא מת וחל"כ נשא חי
 רבי חייא תני לה בר קפרא לא תני
 לה: מעיקרא. קודם שבת זו: מגו
 דהמסר צמלכה. משום שבת כולל
 אחת העבודה בכלל האיסור משום
 שבת. והכל לא שייך מוסף שלא
 גיתוסף איסור על החמיכה דהיינו
 בעבודה והכי דמי מוסף כגון אי הוה
 מצינו למימר להי עבודה מעיקרא
 לאסורה לזרים ומותרת לכהנים הוה
 ליה שבת מגו דאיסוסף עלה איסור
 לגבי כהנים משום שבת איסוסף נמי
 לגבי ידיה משום שבת והכי ליכא
 למימר דהא משום שבת לא מיתסר
 כהנים: שרי צאליה. בקדשים
 דכהני ומן הקדשים יאכל (ויקרא כא):
 מגו דמיסר צאליה. משום טומאה
 חיל נמי שם טומאה על העבודה:
 חלל מליקה. כולל לא משכחת לה
 דהא בשעת מליקה חילי תרוייהו
 דכל זמן שלא נמלקה היה עליה
 איסור (א) מעילה ולא זהו איסור
 זרות האומר בקרבן שניתר לאכילת
 כהנים וכן נמלקה ונראה לכהנים
 לפקע מינה איסור אהרת מעילה
 וחיל עליה איסור זרות דזר לא יאכל
 ואיסור מליקה צאליה בזה אחת:
 חייב שמים כגון שבה עליו איסור
 דאשת אח ואחות אשה כחאד ומשכחת
 לה כגון (ב) דשוניהו שליט שני אחין
 לקדש שתי אחיות וכן עשו שליט לקבל
 השואהו ופגע שליט שליט (א) לא

מחייב אלה חדא. וכי חייב (א) באיקור מוסקף בנשא חי ואח"כ נשא מת כדמפרש לעיל: **בגון דאייטי שטי שערות.** היום בשבת זו להשתא ליכא למימר דלעיל מעיקרא שרי במלכא ואיקור בעבודה דהא לא חל שום איקור עליו עד היום דאיקור זרות ואיקור שבת יחד באו אבל הביא שתי שערות בחול קדים זרות עליה: **בעל מוס נמי בגון דאייטי שטי שערות ואיטמי ליה.** כלומר דאיטמי קודם (א) ב' שערות ובתוך טומאתו ומומו הביא שתי שערות ובשעת הבאה חלו שניהם שרי שניה יסד לתוין עליו: **אסחד אצטעו.** ואלו המוס וטומאה בחמיכותו בסבין: **בשלמא לר' חייא.** מתי לאזקמי גמריה ודבר קפרא הכי: **כי אתנייה.** [רצין] לדידיה כרבי יוסי ולבר קפרא כר"ש ובר קפרא הוא דטעה וסבר דר' אליצא דר' יוסי אתנייה: **אלא לבר קפרא.** דאמר רבי אליצא דר' יוסי אתנייה קולא א"כ אליצא דמאן אתנייה לר' חייא חומרא וכי לבר קפרא שקורי משקר רבי חייא דלא אתנייה רבי (י) [לרצין] מחייב שמים: **ואליצא דר"ש.** וה"ק רבי חייא אע"ג דפליג ר' שמעון ופטר הג"מ בכולל אבל בבת אחת מודה ואילן ולא קדים חד לחבירו ובר קפרא אמר בבת אחת נמי פליג ר"ש: **לאזקי לר"ש מחויב.** דהוא מחויבין ליה לרבי שפרא לקולא ואינשתבע על ר' חייא דבבת אחת מודי: **בשלמא לבר קפרא.** מתי תמרוי לגמריה וגמריה דרבי חייא ולמימר כי אתניין רבי פטור אליצא דר"ש וכי אתנייה לר' חייא חיובא אליצא דר' יוסי ורבי חייא הוא דטעה וסבר דרבי אליצא דר"ש אתנייה: **אלא לר' חייא.** דאמר אליצא דר"ש אתנייה רבי חיובא אלא פטורא דאתנייה לבר קפרא אליצא דמאן וכי שקורי משקר בר קפרא דלא אתנייה ר' פטורא כלל: **אמר לך רבי חייא.** ודאי בר קפרא לא משקר אלא טעי דרבי ודאי פטורא אתנייה ולא בכולהו אלא בתרתי בור ששימש בשבת ובעל מוס ששימש בטומאה דמשתבח בין ע"י כולל בין ע"י בת אחת דלאמר מוס עליו: ואיסור

וה"כ עדיף גמי מאיסור מוסף: **אצבעו** במבין ממאה. שהיתר

מסורת הש"ס

(א) [לעיל לב.], (ב) [ויקרא
כב.], (ג) [דף לב.], (ד) ז"ל
דר"י. יעב"ץ,

גליון הש"ס

גמ' אי נמי שחתך
אצבעו. עיין כתובות דף ל'
ע"ב תד"ה לא זריכא:
שם ר' חייא שקורי קא
משקר. עיין שוועות דף כו'
ע"א תד"ה את לבך:

הגהות הב"ח

[illegible]

תוספות ישנים

[illegible]